

keik muid inimelikkud asjad olli õrrawaatnud, siis läks tenima fa senna koli, kus tummid öppetakse, ja kus neid monni sadja on kekko korjatud.

Küll se on üks ütlematta suur waew, enne kui need lapsed, mis subba nenda Ma peale on sündinud, et nemmad ei sa kuuldu egga tägitud, — ommiti hakkavad kirjotust kätte sama, ja tähtede läbbi teine teisele ommid süddame mötted üllesandma.

Sesamma maalt tulnud öppetaja, tahtis teada, kas nad Jumala sammast ka menda tundmist saanud?

Tummide koolmeister ütles: „Kirjotage üks küssiminne fridiga senna muusta taavli laua peale, siis nemmad kirjotavad västust selle alla.“

Eesmenne küssiminne olli: „Kes on sedda maailma leud?“

Üks tum astus ette, kirjotas alla: „Algmisses lõi Jummal taevast ja maad.“

Teine küssiminne olli: „Mikspärrast on Kristus maailma sisse tulnud?“

Tum kirjotas alla: „Ustaiw on se sanna, ja keige västetömiöse wäärt, et Kristus Jesus maailma sisse on tulnud, pattused önsaks teggema.“

Molmas küssiminne olli: „Mikspärrast on sind nenda kurdis ja keletumaks lodud?“

Tum kirjotas alla: „Töest, Jösa, fest se on nenda sinno mele pärrast olimd.“ Matt. 11, 26.

„Oh teie, iissad ja emmad, siin meie maal, fes tele monnikord fa muido ja omma ennese laiskuse pärrast ütlete: „Minno laps on nenda rummalaks subba lodud, et ta ei sa ramatut pähhä!“ Mis teie fest arvate, kui Inglandima folist tummid wiimiselt „istuvad laudas Abraami, Issaki ja Jakobiga taewarikis;“ — ja teie ning teie laste wästo saab se sanna kusutud: „Minna ei olle teid ellades tunitud, tagpanege minnust ärra!“

Sedda rasket sanna kuulmajt hoidko meid. Kesi Se, kel ep olle mitte hea meel pattuse surmast, waid et ta peab pattust pöörma, ja ellama.

Öppetusse fönned.

1. Pabberi leht.

Ües naene söitis möda küllasid, wannad